

Výklad vize 188

Re: Re: odkaz byl v pro mě nesrozumitelném jazyce:

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx **Datum:** 09.05.2008 14:43

Srnko, jeden český myslitel řekl : *“Samozřejmě, pokud se něco, co není vědou ve smyslu empirického ověření, reprodukovatelnosti a myšlenkové koherence a nerozpornosti, za vědu vydává, je to smutné, protože je to buď omyl nebo podvod. Jistě, řada pavědců se snaží kamuflovat své počínání kvazivědeckým slovníkem, protože se tím mohou VELICE snadno vetřít v přízeň laické veřejnosti (a hlavně hrubě nevzdělaných redaktorů bulvárních médií) parazitováním na vážnosti vědy, která svůj úspěch a sílu víc než dostatečně v dějinách prokázala.”*

A tak mě napadá srovnání : kolik lidí už s tebou vedlo dialog o tvých étero-vizích a kolik těch vizí už bylo rozebráno / pitváno kritiky podáváním protiargumentů – snad všechny. (!) A kolik vizí z mé HDV bylo argumentačně „propráno, předvedeno, předneseno“ ? a vědecky rozsekáno jakožto chyba, pavěda, omyl, nesmysl anebo dokonce podvod ? Kolik ? **Ukaž osoby co systémově vědeckým stylem přednesly protiargumenty proti HDV** a nezapletli do toho výsměch a plivání na autora. Všichni se předvedli pouze proti mně, nikdo (pořádně) proti HDV. (!) Neobstojí argument, nedávno řečený, že „u HDV není co argumentačně bourat-vyvracet“ ... a pokud je to tak, proč tedy tolik nenávisť, urážek, ponižování od desítek až stovek (pseudo)vědců ? ; proč nehorázně ponižovali mě – autora ? Proč mě, když nemají „co“ proti HDV ?

Re: Proč mě, když nemají „co“ proti HDV ?:

Autor: ZEPHIR IP: 85.160.37.xxx **Datum:** 09.05.2008 16:08

No protože se vždycky necháte nachytat různými provokatéry a začínáte "oplácet", což je přesně to, o co jim jde. Hrajete jejich hru, ne vaši.

Re: u HDV není co argumentačně bourat-vyvracet:

Autor: ZEPHIR IP: 85.160.37.xxx **Datum:** 09.05.2008 16:15

Z postulátu, že svět se skládá ze dvou veličin se toho opravdu nedá logickou cestou bez použití složité matematiky moc konkrétního odvodit. Naproti tomu éterová teorie nabízí spoustu mechanických analogií, protože chování hmoty si dokáže představit každý.

Každý si např. dokáže představit, jak se vlní hmota. Ale jak se vlní časoprostor? Jak se to bude lišit od vlnění prostoru? To si většina lidí bez matematiky (aji s ní) představí těžko. V podstatě jste udělal stejnou chybu jako všichni formální teoretici před váma: opřel jste svoji teorii nikoliv o reálné pojmy, ale o abstraktní pojmy. Což je ve vašem případě tragédie, protože s abstraktními pojmy lze pracovat jen pomocí matematiky.

Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx **Datum:** 13.05.2008 08:20

(citace) : „Z postulátu, že svět se skládá ze dvou veličin se toho opravdu nedá logickou cestou bez použití složité matematiky moc konkrétního odvodit.“

(reakce) : **Schrödingerova rovnice** je [pohybová rovnice](#) . Popisuje časový a prostorový vývoj [vlnové funkce](#) částice. Tato napsaná do obecné podoby se vejde na jeden řádek.(!) Věřím, že pro mou HDV, tj. pro interakce-interakční rovnice a v nich „vlnobalíčky“ elem. částic, se dá napsat v podobném duchu jako je Schrödingerova rovnice. Nelze tvrdit, že to nejde a už by to neměl tvrdit ten, co sám matematiku moc neovládá jako já. Takže já naopak se domnívám, že „moc konkrétního odvodit“ **se dá** z dvouveličinový rovnice pro poznání vesmíru.

(citace) : „Naproti tomu éterová teorie nabízí spoustu mechanických analogií, protože chování hmoty si dokáže představit každý.“

(reakce) : ano, pouze analogií,...éterová teorie tak jak jí interpretuješ ty, je pouze výkladovou filozofií, která v jiných barvách košatě převypravuje soudobé výdobytky fyziky...**naprosto nic nového, jen „přetransformované vyprávění“** a ještě s chybami.

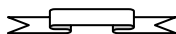
Autor: Navrátil Josef IP: 89.102.43.xxx **Datum:** 13.05.2008 08:35

(citace) : „Každý si např. dokáže představit, jak se vlní hmota. Ale jak se vlní časoprostor? Jak se to bude lišit od vlnění prostoru?“

(reakce) : stavba vesmíru nezávisí na tom co si ty a právě ty-Srnka dovedeš představit. Já si naopak dovedu představit, jak se vlní časoprostor (a dokonce n+n dimenzionální) a nedovedu si představit jak se vlní hmota-hmotnost. ... a tedy dle tvé doktríny by měla být tvá vlastní představa špatně neb někdo jiný si tvou vizi nedovede představit. Pochop, že i hmotné „předměty“ se mohou vlnit jen za podmínky existence časoprostoru. Kdyby ten neexistoval, nemohly by se hmotné elementy vlnit. Naopak jsou-li hmotné elementy samy „vlnoshlukem“ mohou

se vlnit v témže prostředí tj. v časoprostoru. Vlny ve vlnách, vlny na vlnách a ty zas na jiných vlnách. Bude-li hmota „vlnobalíčkem“ z dimenzí dvou veličin, pak já si hravě dovedu představit jak se takový vlnobalíček, lokální umí posouvat pomocí vlnění v prostředí jinak zvlněném a to prostředí jest z dimenzí čp. (citace) :“ V podstatě jste udělal stejnou chybu jako všichni formální teoretici před váma: opřel jste svoji teorii nikoliv o reálné pojmy, ale o abstraktní pojmy.“ (reakce) : A v tom to vězí : pravda není závislá na pocitech vědce. To co říkáte, je Váš pocit-dojem-vize-halucinace. Já zase naopak pokládám čp a tedy dvě veličiny Délku a Čas za vesmírotvorné, za tu nejreálnější realitu, nikoliv za abstraktní pojmy. Pouze lidská „vrozenost“ evoluční pokládá za realitu to na co si umí sáhnout.

.....

Výklad vize 189

Cestování v čase

Autor: Ctirad Zaak

Datum: 24-02-08 08:42

Dobrý den, velice mne zajímají dokumenty, literatura nebo filmy o cestování v čase. Chtěl jsem se Vás zeptat, zda-li je alespoň teoretická možnost cestovat v čase a jaká rizika či technické problémy jsou s tímto spojeny, případně jakou literaturu pochopitelnou laikovi byste mi mohli doporučit. Závěrem se chci zeptat, zda-li nepřipravujete článek na toto téma. Děkuji

(24.02.2008)

Vážený Ctirade

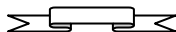
Tímto problémem se bude bavit laická veřejnost včetně sci-fi spisovatelů (možná i vzdělaná) do té doby, dokud věda fyzikální konečně neřekne jasné, srozumitelné a „pádne“ důvody proč to nejde. Já se pokusím o svůj stručný (a snad srozumitelný) výklad. Kdyby si lidé ve svém fyzikálním bádání zvolili (už „tenkrát“) velikost „jednotek“ délky a času tak, jak si je „zvolila“ sama příroda-vesmír, pak by se napsala rychlost světla $c = 1/1$ ($c = 1\text{m}^*/1\text{sec}^*$). Všechno co má rychlost menší než céé ($v < c$), to má hmotnost nenulovou. Z toho se dá soudit, že „vše“ co má $v < c$ „to“ hmotní. Jenže „co“ to je rychlost ? Jak může „vzniknout, zjevit se“ (ve vesmíru) to, co označujeme rychlostí ? V časoprostoru se nepohybují samotné jeho geometrické body, ale vždy „něco“ co reprezentuje látku-hmotu. Říká se, že „rychlost“ je, zjednodušeně : „ukrojení intervalu“ na dimenzi délkové „za interval času“. Čili pozorovatel P(0) (ať už jím je libovolně velký hmotný útvar), „sám na sobě“ nepozoruje, že by se pohyboval ; to znamená sám nepozoruje, že by se „posouval“ po dimenzi veličiny Délka. K pozorování pohybu-posunu „po délkové trajektorii“ musí „stojící“ pozorovatel P(0) sledovat „nestojící“ předmět P(1). Ovšem oba tyto „předměty“ P(0) a P(1) může pozorovat v jiné soustavě pozorovatel P(3) jak se oba P(0) i P(1) v jeho soustavě pohybují-posouvají po délkových odlišných trajektoriích. Atd. Totéž řeknu jinak : Já „stojící“ pozorovatel vidím jak jede auto (po dálnici) a oba se pohybujeme se Zemí kolem Slunce a všichni tři se pohybujeme v galaxii kolem jeho středu a celá galaxie se pohybuje po nějaké trajektorii mezi ostatními galaxiemi...atd. Vůbec tedy nevím jakou rychlostí se pohybují...vůči bodu na Periferii vesmíru se pohybuje Zem rychlostí světla, jako Periferie ode mě. Takže nelze říci, že pokud se bude auto pohybovat „tam“, tedy ode mě, že ukrajované intervaly délkové jsou „kladné“ a že pokud se bude auto pohybovat „sem“, tedy ke mně, že ukrajované intervaly délkové jsou „záporné“. V součtu všech intervalů (celovesmírných) pohybu tělesa „dopředu i dozadu“ je vždy posun >kladný<, vždy je „ukojený“ interval kladný, nelze aby byla délka-interval záporná. A....a totéž bude platit i o čase. My těleso Zem se vesmírem posouváme „po časové“ dimenzi, my tímto aktem „posunu“ po časové dimenzi ukrajujeme na ní intervaly. Respektive bude-li mít i čas více dimenzí, (časoprostor 3+3dimenzionální), pak my se pohybujeme vesmírem po časové trajektorii, podobně jako se bod-Zem posouvá po délkové trajektorii...a do tří os souřadnicové soustavy spouštíme „složky“ posunu. Jsou různé (jak se auto posouvá „tam i zpět“), ale vždy kladné. Totéž s časem. My-Zem se posouváme vesmírem po časové trajektorii, křivé, a spouštíme do tří os třidimenzionální časové soustavy „složky“ (jsou ovšem stále kladné jako u délky.)...jen je pozoruhodným faktem to, že tyto tři složky jsou vždy stále stejně velké. (u relativistické rakety jsou stejné jen dvě ale ta ve směru pohybu už dilatuje).

Pozorujeme (my Zem ve své soustavě) tok času, tikot času, plynutí času, ukrajování intervalů do tří směrů délkových stále stejné...jakoby vesmír organizoval pohyb bodu sice po křivé časové trajektorii, ale „natáčel“ soustavu tří časových os tak, aby složky byly stále stejné. Ale vždy kladné. Ani délka součtem všech posunů nemůže být záporná, tak ani čas při součtu všech posunů „po čase tam a zpět“ nemůže být záporný. Kdežto u délkových dimenzí to tak není, je to obráceně : Soustava „stojí“ a bod putuje po křivukrásné trajektorii. U času je také „křivukrásná trajektorie, ale natáčí se soustava. Rastr časoprostorový 3+3 dimenzionální „stojí“ a vše hmotné se v něm pohybuje, posouvá po těch dimenzích – to je ta rychlost.

Vzniká tak, že po Třesku se časoprostor kříví, vlní ... vzniká nejednotkový poměr $v < c = 1/1$. Hmota tohoto typu je důsledkem křivení časoprostoru a to tak, že v tomto vesmíru platí $v < c$, což znamená, že kdybychom to obrátili na $c^* > c$, tak by „zanikala“ hmota. Kdo by se chtěl pohybovat větší rychlostí než c , tak by „zmizel“ bez náhrady.

Proto nelze cestovat v „makrovesmíru“ v čase nazpět. V mikrovesmíru (na Planckových škálách) je „zpětný chod času“ možný (pro pozorovatele jiné škály) jakožto realizace „vlnobalíčkování“ dimenze v lokálním místě jak do „pěny časoprostorové“ tak do jiných útvarů.

Prozatím konec, výklad by vyžadoval náročnější precizaci ; zde na to není prostor.

Výklad vize 190

MEKK [13.5.08 - 22:09]

Odpovídám ANONu [13.5.08 - 18:34] modrými vsuvkami

Mám na tohle fórum dotaz, jestli je reálná představa transhumanistu udržet život jedince věčně. Představa má původ v lidech, ale co udělá s námi vesmír sám, to neovlivní naše představa. Svou představou nemůžeme libovolně měnit ve vesmíru už hotovou genezi hmotných struktur až k bílkovinám. Vesmír podle nějakého klíče už od Velkého Třesku postupoval při zesložitování hmotových struktur od první fotonové polévky až ke dnešku kdy vesmír vyrábí složité bílkoviny a jejich vazebně propletené prokombinace. Transhumanisti podle mně svoji přílišnou orientací na materialismus dělají chybu, příroda se mi nezdá "neživá". Vesmír sám „neví“ co to je „živé“ a co „neživé“. Vesmír pouze „vyrábí“ posloupnost stavů (stále složitějších stavů) ; čili na vrcholu pyramidy vždy stojí „novinky“ geneze a „pod nimi“ je ona řada-posloupnost stavů hmotových, které se už nevyvíjí, ale „klonují-reprodukuje se“...a že ony stavy jsou pak svým charakterem a projevem „živé“ to vesmír „neví“. Ale 100% obnova binární informace při dostatečném odstupu od šumu se snad dá přijmout, a to by znamenalo trvale zachovat funkčnost umělého organismu. Vývojová posloupnost hmotových stavů není jen „prvková řada“, či řada jako taková, je to bohatý strom spletených postupů, (viz mé vyličení v hale s dominovými kostkami), které si příroda „volí“ v mantinelech možností od Třesku až ke dnešku a ...a mnohé vývojové „klony“ už nelze změnit, nelze tu posloupnost-v té posloupnosti „zrealizované“ mazat a přetvářet ... to lze jen na vrcholu té pyramidy „časově dopředu“. Na konci posloupnosti lze přírodě vzít její volby postupů a dodat postupy (v mantinelech možností) inteligentně navržené. (např. : příroda by sama vymyslela streptomycin, ale nevíme za jak dlouho a kdy v „její vývojové volbě, tvorbě“ , my jsme do jejího vývoje zasáhli a předběhli přírodu a tuto kombinaci vyrobili „inteligentním zásahem“. Neznám MEKKovu teorii DV ale jestli je podstatou binární, tak by měla co k tomu říct. Binární je, ale pozor : Je možné i to, že ony dvě veličiny Délka (pro prostor) a Čas (pro časor) se směrem k „vesmírné nule“ (a ta je až za Velkým Třeskem) sjednotí do Velveličiny, že tedy Délka a Čas jsou jen dvěma stranami jedné mince. Je-li to tak, že „se může“ jedna Velveličina dělit na dvě veličiny, pak tyto zase se mohou „dělit“ (naopak balíčkovat) čili mohou kombinačně vytvářet společní útvary a my lidé jim říkáme „elementární částice hmoty“ (kvarky, leptony), neb ony už mají vlastnosti a jednou z vlastností je „hmotnost“... znamená to , že „dělení“ veličin je v postatě né dělení ale „kombinování-balíčkování“ vzájemné a tím se vyrábí „stavy“ (fyzikální pole a vlnobalíčky-elementy)..., strom posloupnosti se větví. Podle toho co lidi odjakživa trápí by trvalá existence byla asi

nejgrandióznější teorie, Trvalá existence= život neexistuje u žádného živočicha, proč by najednou měla trvat u člověka ? Kyselina sírová je od jejího vzniku po Třesku v roce XY stále klonem – žije věčně „ve svém stavu“ ale mění svou polohu a stárí a možná ještě něco... další složitější hmotové útvary pak jsou také klony ale více proměnné geneticky, náchylné na proměnu genetickou. Kyselina sírová je na genetickou proměnu strašně málo náchylná ale bílkoviny (současný nejsložitější stav hmotový) jsou velmi náchylné na proměnu tedy i na smrt... i když je spousta jinejch, co by zase všechny nejradši zrušili.

[dále podobné úvahy vize č. 186, nebo č. 178 a jiné](#)

Výklad vize 191

$$\gamma = \frac{\Delta x}{\Delta x'} = \frac{L_0}{L} = \frac{\tau}{\tau_0} = \frac{\Delta t'}{\Delta t} = \frac{1}{\sqrt{1 - v^2/c^2}} = \frac{m}{m_0} \quad \dots \text{říká Kulháněk} \dots$$

"Dilatace času. Časový interval $\tau_0 \equiv t_c$ mezi dvěma událostmi je nejkratší **ve vlastní soustavě**. Všude jinde (**na raketě**) se zdá, že doba uběhla mezi počátkem a koncem $\tau \equiv t_w$ tohoto děje je delší.

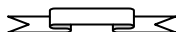
Kontrakce délek. Délka tyče (prostorový interval) $L_0 \equiv x_c$ je **ve vlastní soustavě** nejdelší možná. V každé jiné soustavě (**na raketě**) se tyče jeví kratší ve směru pohybu $L \equiv x_w$ " => [To říká fyzik]-viz Aldebaran prof. P.Kulháněk

...ale Zoevistian tvrdí stejně mele svou a to přesně obráceně, (u té dilatace), viz foto-ukázky výše z jeho díla, čili říká →

$$\gamma = \frac{\Delta x'}{\Delta x} = \frac{l_0}{l} = \frac{\tau_0}{\tau} = \frac{\Delta t}{\Delta t'} = \frac{1}{\sqrt{1 - v^2/c^2}} = \frac{m}{m_0} \quad \dots \text{říká D.Zoul} \dots$$

t - tempo času v laboratoři

Podle rovnice (129) Zoe tvrdí, že $\gamma = \frac{t}{\tau}$ což se neshoduje s Kulhánkem
 τ - vlastní čas na raketě

Výklad vize 192

3) Co je vlastně hlavní myšlenkou Vaší hypotézy, pane inženýre? [odpovězte obsáhle jak jen chcete, i kdyby to mělo mít padesát A4, nebo jen jednou...] tohle je poslední úkol který pro Vás mám pane inženýre, splňte mi ho prosím. Později až budu chytřejší se možná budu ptát na některé aspekty hypotézy ale už to budete mít snazší ☺ Děkuji Martin

Odpověď :

Vidím, že smutek ze ztráty zaměstnání vám nebere sílu a že vás neodradil od zájmu k HDV. Váš závazek, že tato otázka je poslední kvůli mému zdraví, je zbytečný, můžete se ptát kdykoliv dál.

Odpovím do „míry své chutě“ ... prostě někdy na něco chuť je a na něco není...chápeš ? Já se na tebe nezlobím, že si mě „otravoval“ s tou matematikou, ale směr kam to vedlo naznačoval velké útrapy. Promiň.

Hlavní myšlenka HDV spočívá už v jejím názvu : **je to domněnka**, že by vesmír mohl být *ve své podstatě* jednodušší než ho přednáší soudobá fyzika, která ho předkládá ve složitějším, tedy „v substitučním předvedení“ a to v tom smyslu, že považuje hmotu za základní fyzikální veličinu, čímž tabuizuje její podstatu. Za základní veličiny nezastupitelné, nezaměnitelné, nenahraditelné, vesmírotravné a nezpochybnitelné jsou považovány tři artefakty : **Délka** (potažmo prostor), **Čas** a **Hmota**. ((ostatní veličiny fyzikální, odvozené, vedlejší aj., jsou jen „vlastnostmi“ z kombinačních postavení těchto tří)). Moje hypotéza se jednoduše domnívá, že i hmota by mohla být (tím vesmírem samotným) konstruována-realizována pomocí opravdu posledních dvou základních veličin a jejich dimenzí, tedy pomocí „stavů“ časoprostoru samotného. Hypotéza navrhuje zkoumat >jak< lze realizovat hmotu z dimenzí časoprostorových ... tedy že se to děje *prostým* „křivením-vlněním-vlnobalíčkováním“ samotných dimenzí těchto dvou základních veličin „Délka“ (ta >má< své dimenze) a „Čas“ (ta >má< své dimenze) do lokálních útvarů. Domnívám se, že časoprostor ve stavu nekřivém, totálně euklidovsky plochém, přímém, je stavem bez hmoty. (Takový se nachází před Velkým Třeskem). Hmota se zjeví, rekrutuje, realizuje, projeví až stavem „křivosti“ (mnoha různých křivostí) toho časoprostoru, projeví se „ve stavu nějaké křivosti čp“; stavy „mírné“ křivosti budeme pozorovat **jako pole** (gravitační, elektromagnetické., aj.) a stavy vysoké křivosti (alespoň jedna z dimenzí v útvaru je velmi zkřivena-zvlnobalíčkována, kompakťfikována) **jako hmotové elementy**...které se dále „seskupují“ do složitějších „vlnobalíčků“ pro realizaci atomů, molekul, řetězců molekul a tedy té naší hmotové pestrosti.

Na této hypotéze je pozoruhodné (i logické) i to, že obě veličiny mohou mít mnoho dimenzí, možná nekonečně mnoho, což koresponduje s vizí, že v základním čp 3+3 dimenzionálním mohou „plavat“ i jiné křivé časoprostory, mohou být do sebe vnořeny, že tedy „základní“ časoprostor 3+3 dimenzionální sám bez stavů křivých, plochý může být nejen „před Třeskem“, ale i po něm; a že lze se domnívat, že různé stavy křivosti čp *plavou* v základním rastru 3+3d ...; tedy lze to říci tak „jako že“ jisté křivé stavy čp jsou „ponořeny-vnořeny“ do jiných křivostí čp.

Podstata vyslovení HDV je v tom, že navrhuje zkoumat, zda „principem křivení čp“ lze realizovat hmotové stavy (pole, látku)...Pokud ano, vedlo by to k binární zápisové technice...pak se lez ptát jak lze soudobé poznatky (fyziky, chemie, biologie), které jsou vesměs na 100% správné a zakotvené do soudobé zápisové techniky, jak jí odsubstituovat a zapsat je ve dvouznačkové řeči. Tím tedy samozřejmě najít i dvouznačkovou zápisovou řeč pro každou elementární částici, potažmo atom, molekulu, bílkovinu atd.

JN, 15.07.2008

Výklad vize 193

zdroj <http://www.osel.cz/index.php?obsah=6&ok=1&clanek=3274#diskuze>

Astronomové z univerzity ve východoskotském městě St. Andrews věří, že mohou „zjednodušit temnou část vesmíru“. Že vrhnou nové světlo na dvě tajemné složky vesmíru – temnou hmotu a temnou energii, které jsou podle nich dvě strany jedné mince.

astronom HongSheng Zhao (University of St Andrews, School of Physics and Astronomy a SUPA – Scottish Universities Physics Alliance) se snaží dokázat, že záhadná temná hmota a její protipól temná energie mohou být propojeny mnohem těsněji, než jsme si dosud mysleli.

Jen 4 % vesmíru tvoří známý, viditelný materiál – zbývajících 96 % je označováno jako temná hmota (23 %) a temná energie (73 %). Zhao upozorňuje: „Obojí – temná hmota i temná energie by mohly být dvě strany jedné mince. Jakmile astronomové pochopí spletné efekty temné energie v galaxiích, současně rozluštíme záhadu temné hmoty v astronomii.“

Podle astronomů vesmír i galaxie drží pohromadě gravitační přitažlivostí obrovského množství neviditelného materiálu. Poprvé o něm mluví švýcarský astronom Fritz Zwicky v roce 1933. Nyní je označován jako temná hmota. Fritz Zwicky (1898 – 1974) zjistil, že v kupách galaxií ve Vlesech Bereniky musí být mnohem více hmoty, aby držely pohromadě. Navíc jednotlivé galaxie se v kupách pohybovaly mnohem rychleji, než odpovídalo množství viditelné hmoty. To může prohlásit pozemský pozorovatel jen poté co „pozorované“ rychlosti dosadí do Newtona... a tím že do Newtona dosadí vadné velikosti vzdáleností mezi objekty. Ony jsou v oblouku podle křivosti časoprostoru v galaxii. Skoro 30 let ho nikdo nebral moc vážně – až od 60. let min. století - po objevu téhož v naší Mléčné dráze a potom, co se „zvětšily“ pozorovací přístroje a začaly se ke zpracování používat výkonné počítače. Dnes už většina teorií předpokládá, že ve vesmíru převládá látka, kterou zatím můžeme pozorovat jen nepřímo, pouze díky gravitačním vlivům čili pomocí Newtona ... kam ovšem dosazují fyzici špatně... na svítící, viditelnou část hvězdných objektů. (Ale stále existuje malé procento vědců, kteří hledají jiné vysvětlení).

V Zhaových modelech je temná energie a temná hmota stejná látka, která se v různých situacích projevuje různě. Proto ji nazval „temné fluidum“. A Zhao tvrdí, že „temné fluidum“ se v galaxiích chová jako temná hmota a ve vesmíru jako temná energie a řídí jeho rozpínavost. Je však velmi důležité, aby při modelování byl vždy zachován stejný poměr temné energie a temné hmoty (3:1), stejně jako vypočítali kosmologové.

Zhao k tomu říká: „Pokud přijmeme názor, že temná hmota a temná energie jsou vzájemně propojené úkazy se společným původem, pak byla temná energie odhalena již před 60 roky, ale byla zamaskována jako temná hmota“.

Nyní probíhá velké množství pozorování a experimentů, které by měly odhalit temnou hmotu. Jedním z experimentálních zařízení je právě dokončovaný největší

urychlovač LHC (Large Hadron Collider) ve Švýcarsku (CERN). Podle Zhaa všechno toto úsilí nemusí přinést potřebný výsledek. **!!??!!** Řekl: „V našem modelu má temná hmota překvapivě nízkou energii, příliš nízkou pro zkoumání novým Large Hadronem Collider“.

„Pátrání po temné hmotě se doposud soustředilo na vysokoenergetické částice. Pokud je temná hmota dvojčetem temné energie, nezaznamenají ji přístroje jako LHC, ale bude viditelná pouze v galaxiích“.

Podle Zhaa by se „temné komponenty“ mohly vyložit také jako modifikace gravitačního zákona a ne jako částice nebo energie. A uzavřel svou teorii konstatováním: „Ať už temná hmota a temná energie jsou cokoliv, oba fenomény nejsou pravděpodobně na sobě nezávislé“.

Tato práce, kterou HongSheng Zhao se spolupracovníky publikoval v prosinci 2007 v Astrophysical Journal Letters a Physics Review D. 2007, otvírá široké pole pro diskusi a různé názory – ať už souhlasné, úplně odmítavé nebo tvorbu zcela nových vlastních teorií. Mnoho vědců mělo od počátku své příznivce i odpůrce (některé objevy zapadly v zapomnění na desítky let), teprve budoucí výzkum ukázal, jestli se dotyční vědci mýlili nebo byli naopak geniálně předvídaví. A stejně je to i s temnou hmotou a temnou energií.

Diskuze:

[Vypsat celou diskuzi](#)

od: [Navrátil Josef](#)

žádná hmota ve vesmíru nechybí

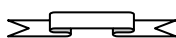
Fritz Zwicky (1898 – 1974) zjistil, že v kupách galaxií ve Vlasech Bereniky musí být mnohem více hmoty, aby držely pohromadě....

Jakmile astronomové pochopí spletné efekty temné energie v galaxiích, současně rozluštíme záhadu temné hmoty v astronomii.“

(moje reakce): Jenže v tom to je, že páni fyzici to zjištění mají z dalekohledů, z měření a...a to měření musí dosazovat do...do ?, do čeho ?, no, do rovnic (lidmi vymyšlených rovnic..a lidi jsou omylný) ...do jakých rovnic dosadili páni astronomové svá zjištění ? Pokud použili

Newtona $F = M \cdot m / x \cdot x$, pak zřejmě zapomněli na různé křivosti zakřívování časoprostoru (v mikrosvětě, v makrosvětě) a nepochopili, že "doma" do Newtona dosazujeme za $x \cdot x$ úsečky přímé, rovné nekřivé, tj. n e j k r a t š í vzdálenost. Ovšem pozorujeme-li vesmír z galaxie do galaxie, pak jsme na jiné škále velikostní a křivosti a musíme počítat s podstatným zakřivením časoprostoru uvnitř galaxie a tedy musíme do rovnice $F = M \cdot m / x \cdot x$

dosazovat nikoliv úsečky nejprůmějšší-nezakřivené, ale naopak úsečku v oblouku, "x" v oblouku ; dokonce pořádně křivou úsečku. Tím se $x \cdot x$ zvětší, což ve výsledku znamená, že velikost čitatele je i 10x větší(!), jenže to tak páni fyzikové nedosazují a tak se jim zdá, že jim 10x hmoty chybí...oni vidí jen pozorované efekty (galaxie rotuje jako gramofonová deska), ale dělají chybu, že dosazují špatně do Newtona. Proto třebas žádná temná hmota nechybí ! Ha ?

Výklad vize 194

Píše mi mladý přítel MM z Ostravy ([fialově odpovídám 20.07.2008](#))

Cítuji co píšete (opět ze stejného souboru):

JN: "Připomenu relativitu, že v soustavě pozorovatele je tok-plynutí času nejrychlejší (intervaly „tiku“ jsou nejkratší, čili se jich vejde „do jednotky“ více) a na všech tělesech majících nenulovou rychlost (i zrychlení) je tok času (ukrajované intervaly jsou delší, čili tik je „pomalejší“ vůči tikům v základní soustavě pozorovatele „v klidu“) pomalejší"

MM: Už nějakou dobu se snažím pochopit, proč v soustavě pozorovatele plyne čas nejrychleji. proč je jeden tik nejkratší. A v souvislosti s tím jsem si vzpomněl na jednu knížku, ve které pozorovatel stojí na nádraží a hraje s kamarádem stolní tenis. oblouk, po kterém letí míček je třeba metr. No a ten pozorovatel vidí jedoucí vlak, ve kterém taky dva kamarádi hrají stolní tenis. Oblouk letu míčku hráčů ve vlaku je jeden metr ale z pohledu toho pozorovatele z nádraží má ten oblouk ve vlaku třeba dva metry (to asi bude záležet na rychlosti toho vlaku [?]), protože než ten míček ve vlaku vykoná oblouk, vlak se posunul o ten metr navíc, a proto z očí pozorovatele na nádraží byl ten oblouk větší. **O.K.** Dalo by se tím říct, že čas ve vlaku běžel pomaleji, („ve“ vlaku **neběží pomaleji, ale pozorovatel na peróně pozoruje, že ve vlaku ano, pozorovatel snímá informaci -došlou z vlaku tu donesl foton- o velikosti časového intervalu ve vlaku a ten je např. 2x delší než je etalon-tik na peróně**) protože dva stejné oblouky byly vykonány za dva různé časy (metrový oblouk musel být vykonán dříve než dvoumetrový oblouk)? **ano, vždy se to dá říci různými způsoby ; tady názorně vidíš, že se pro změnu velikosti různých rychlostí může měnit čítec a jmenovatel stojí...anebo stojí čítec a jmenovatel roste...**

$$w_i = (0 \sim 1) / 1 \quad \text{nebo} \quad w_i = 1 / (1 \sim \infty)$$

Musel ten hráč ve vlaku použít větší sílu oproti hráči na nádraží, aby zdolal dva metry místo jednoho? **A zase se to dá vysvětlovat různými způsoby, např. že se jedná o pootáčení soustav (soustavy tělesa vůči soustavě pozorovatele)**

(opět ze stejného souboru):

JN : "Pane, umístěte mi v prostoru tři družice se zrcadly hodně daleko od sebe (možná by stačila velikost na to sluneční soustavy) a to do pozice aby mezi nimi byl pravý úhel a já Vám dokážu pootáčení soustav a dilatace a kontrakce z toho titulu pootáčení soustav ... potažmo že nelze cestovat v čase."

... protože globální stav vesmíru tedy časoprostoru je obecně křivý (z důvodů gravitace celovesmírné) a...a tak by paprsek-foton do „kolmého“ zrcátka nedorazil, minul by ho ... je to podobné jako by se

soustavy vzájemně k sobě pootáčely

MM: Mohl byste to rozvést prosím? A vysvětlit mi jak to dokáže nemožnosti cestovat v čase? Pomoci těch tří zrcátek je to náročné, to až jindy....ale už jsem vysvětloval někde na jiném místě proč nelze cestovat v čase zpět. Např. takto : každé těleso vesmírem putuje....putuje, znamená „má“ rychlost $\underline{v}$ (v podstatě má 3 rychlosti v_1 ; v_2 ; v_3 jako složky do os soustavy)...znamená, že tím „na tom rastru 3+3d“ putuje po trajektorii délkové i trajektorii časové a ...a ta trajektorie se dá spustit na osy, na tři osy, tři časové a tři délkové, pak můžeš sledovat 3 složky... jenže vždy je možné „natočit“ soustavu 3+3d tak, že trajektorie putování „po čase“ i „po délce“ bude po spuštění taková že na jedné ose bude „složka“ (interval) nenulový, nějak velký a na ostatních dvou nulový, totéž na třech složkách času – dvě nulové a jedna nenulový interval....Proto vždy pozorujeme v soustavě pozorovatele rychlost tělesa „jen v jednom směru“ v_1 a neuvědomujeme si že to je i v jednom časovém směru“ , to těleso „má“ rychlost v soustavě pozorovatele, ale nemá rychlost v soustavě tělesa...

Takže : pokud se těleso pohybuje (ono těleso to nepozoruje samo na sobě, na své soustavě, ale my-pozorovatel ve své soustavě) vždy ukrajuje „intervaly-složky“ (i délkové i časové) na soustavě pozorovatele !!!! a....a ta bohužel není absolutní, i ona se pohybuje vesmírem „vůči“ ??? vůči ??? vůči např. Periferii (a Periferie vůči ...??) jenže my jsme „naši“ soustavu pozorovatele pasovali do klidu ... a z této pozice posuzujeme všechna tělesa co se pohybují věééčkem...v této soustavě (uměle v klidu) lze, aby se těleso putující „tam“ po délkové trajektorii vrátilo po téže trajektorii „zpět“ „plusový“ interval se eliminuje „mínusovým“ intervalem, ale u času to nejde....nejde proto, že !!!!, že pro čas jsme „nepasovali“ časovou soustavu do nuly, do klidu, abychom z tohoto klidu = neběžícího času pak sledovali změny) toho „běžícího“ tělesa. Všimni si : ač my-pozorovatel Zem letíme vesmírem skoro rychlostí cccc, tak si uměle zvolíme soustavu „délkových dimenzí tří“ říkáme soustavu tří os (totožné s těmi délkovými dimenzemi) a prohlásíme, že tyto osy „se nepohybují“ ač se vesmírem pohybují (dokonce do všech tří složek)...teprve do této „stojaté“ délkové soustavy hodnotíme tělesa-rakety atd. že mohou mít „přírůstkové“ intervaly kladné tedy ukrajují po trase intervaly „kladné“ a po trase z Brna do Ostravy „zpět“ ukrajují intervaly „záporné“, aby součet byl nulový, ale to opakují je v té soustavě co jsme jí pasovali do klidu. Ve vesmíru (hodnotitelem by byl vesmír nebo jiná soustava >globálnější<) by to auto z Ostravy do Brna a z Brna do Ostravy vždy ukrajovalo jen „kladné“ intervaly .

Vidíš, že pro tři osy délkového charakteru „umíme“ uměle je pasovat do klidu, ač to není pravda (Zem se pohybuje vesmírem tedy kolem Slunce, Slunce kolem středu galaxie, a galaxie kolem středu kupy galaxií a kupy galaxií kolem dalšího nějakého středu , nebo chaoticky ?) ale neumíme uměle pasovat tři osy časové totožné se třemi časovými dimenzemi pasovat do klidu protože nás to nenapadlo, protože si lidé myslí že čas je skalár, protože lidé neví, že čas má dimenze...atd. Kdybychom si na Zemi zvolili tři časové osy (ve třech časových dimenzích) a ty pak pasovali do klidu (to děláme u těch délek automaticky), pak bychom v takové „časo-klidové“ soustavě mohli sledovat změny „tikotu“ dopředné-kladné i změny tikotu „dozadné-záporné. Chvíli se zastav v mozku a přemyslej. Čas a jeho tempo (ukrajované intervaly), které každý pozoruje (i kojenec i želva, i strom) je ono „z globální soustavy“ ... u času to vnímáme, u veličiny Délka to zas nevnímáme, že se pohybujeme my-Zem ...vesmírem...na všechny tři strany-do všech tří směrů-po všech třech délkových dimenzích a to zřejmě stejně tedy, že „v té“ soustavě globální ukrajujeme na každé ze tří složek stejný kus, stejný interval (stejné je rozpínání vesmíru do tří os-délek-dimenzí), takže my-lidé **nevnímáme**, že stále putujeme (vesmírem) a ukrajujeme intervaly délkové stejně , ale zato **vnímáme**, že ukrajujeme stejně intervaly časové – ty globální. Pro pozorování pohybu těles (pohyb na délkových dimenzích) si volíme „klidovou“ soustavu, ale zapomínáme volit „klidovou“ soustavu“ pro ten čas, pro tu časovou soustavu tří časových os v časových dimenzích. Když to nakonec uděláme, že takovou časovou soustavu (tří os ve třech dimenzích) zvolíme a pasujeme-li jí do klidu tedy do časového klidu, tedy do stavu, že v ní čas neběží ! ! ! (v délkové soustavě si umíme představit že „délka stojí“, ale že čas stojí, si nepředstavujeme), pak v takové soustavě pasované do časového neběžení, netikání můžeme sledovat tělesa, kterým se čas „rozběhne“ směrem „kladným“ a taky lze ty tělesa „vracet“ směrem „záporným“ což je ono cestování do minulosti jak si ho ty přeješ, a lidé přejí a sci-fi přeje atd. Čili : pouze v soustavě ve které „zastavíme“ čas (pasujeme tu soustavu do klidu , do neukrajování tiků, neukrajování časových intervalů) tak v takové soustavě můžeme sledovat „tok času“ dopředu i dozadu...; dopředu znamená změnu intervalů vůči etalonu, změnu „kladnou“ a dozadu znamená změnu intervalu vůči etalonu „zápornou“ ...a ...a to je ono popisované různé stárnutí velitele rakety...ano, ten velitel mění intervaly „přírůstkové“

kladné nebo opačné...zvyšuje stáří nebo zmenšuje stáří → to vše v soustavě kde byl čas pasován „do klidu“....globální čas však běží stále jedním směrem a „přírůstky“ mohou sice být kladné nebo záporné ale po součtu vždy jen kladné...neb jsme v typu vesmíru kde $c > w > u$... a podle tohoto voleného principu může být realizována ona hmota. V našem vesmíru neplatí $c^* * > c^* > c$, respektive $c^{**} < c^* < c$. - - - Martine, nám-lidem se zdá že lze ukrajovat „záporné“ délky mluvíme-li o tom, že auto které se po stejné trase vrací, že „zmenšuje-zkracuje“ délku, ne, není to pravda, protože auto které jede „tam“ i „zpět“ tak stále v globálním vesmíru ukrajuje po své trase, svým putováním jen „kladné“ délky a nikdy se to auto nevrací do stejného bodu změt z kterého vyjelo. Totéž je i z časem : ikdyby se čas „pohyboval“ dozadu, bylo by to vůči globálu jen „zpomalení“ toku času, což je vlastně ukrajování jiných intervalů časových, kratších či delších v soustavě pasované do „konstantního“ tempa, tj. která ukrajuje konstantní intervaly.

A tady když se zamyslíš, pochopíš proč lidé dodnes nepoznali, že čas má také dimenze, tedy že pro něj lze také „napsat“ soustavu tří os (na dimenzích časových) a tedy také sledovat tři složky (intervaly) časové do tří směrů...ano to stejné vnímají lidé naprosto samozřejmě u prostoru to stejné je i s prostorem, tedy se třemi osami (na dimenzích délkových) kde sledujeme tři složky pohybu-posunu bodu-tělesa po třidimenzionálním prostoru a přitom si neuvědomujeme dostatečně silně, že v globále vesmírném putujeme do tří směrů „stejným“ ukrajovaným intervalem céééčkovým a posun auta po dálnici k té jedné složce pohybu globálního sice „přičte“ maličký interval „plusový“ a později odečte jiný mínusový interval, ale ty „přírůstky“ jsou tak nepatrné, že „jednotku“ nepřekročí ... proto...proto že globálně dochází ke křivení časoprostoru...čili naše „přírůstky“ se „utopí“ v křivostech dimenzí... takže nikdy přírůstky délkové ani časové nepřesáhnou onu „jedničku → $c = 1 / 1$ “ ... než by jí měli „přerůst nad jedničku“, tak se raději „zkřiví“ → princip tohoto poBig-bangového vesmíru...vše co se křiví to hmotní...takže defacto auto, které se pohybuje nerovnoměrně v globálu vesmíru „mění“ svou hmotnost ... proto je gravitace (neinerciální – křivá soustava) vlastně změnou křivosti čp anebo změnou hmotnosti tělesa...Martine, dyť je to tak jasněéééé...že křivení čp je „výrobou“ hmoty...jen lidé to doposud neví, a ví to pouze jeden blázen z Děčína.

Martine, takže aby čas „běžel nazpět“ si musíš zvolit soustavu tří časových os a pasovat jí do klidu, což znamená, že v takové soustavě „neběží“ čas vůbec a teprve pak až se začne pohybovat těleso v té soustavě (tří časových os) tak teprve pak se dá pozorovat „zpomalování nebo zrychlování času“ což je pozorovat změnu intervalů ukrajovaných na některé časové dimenzi vůči „intervalovému etalonu“ a to se už pozoruje, je to ta známá situace s velitelem rakety, jemu dilatuje čas, tj. natahuje se „na raketě“ interval časový ukrojený v tom směru ve kterém se pohybuje, ostatních dvou směrech ani tomu veliteli čas nedilatuje. ...to natahování a zkracování intervalu tedy dilatace a kontrakce není nic jiného než pozorování pootáčení osy (soustavy) na níž ten interval leží, ...konstantní interval se zkracuje či natahuje (po „domácího“ pozorovatele) podle natáčení té osy a spuštění onoho pootočeného intervalu na „klidovou“ osu ať už je to osa časová nebo délková ...

Martine, určitě to jednou někdo po mě bude precizovat a dotáhne to do perfektního stavu.

To je výsledek STR a transformací a pootáčení soustav...((STR je pootáčení po kružnici, OTR je pootáčení po parabole)) ; studuj to →

$m_0 \cdot x_c = m \cdot x_v$	$1 \cdot 1 = \infty \cdot 0$	;	$m_0 \cdot x_{HV} = m \cdot x_c$	$1 \cdot \infty = \infty \cdot 1$
$x_c \cdot t_c = t_w \cdot x_v$	$1 \cdot 1 = \infty \cdot 0$	;	$x_{HV} \cdot t_v = t_w \cdot x_v$	$\infty \cdot 0 = \infty \cdot 0$
$m \cdot t_c = t_w \cdot m_0$	$\infty \cdot 1 = \infty \cdot 1$	;	$m \cdot t_c = t_w \cdot m_0$	$1 \cdot 1 = \infty \cdot 0$

a) bude-li čas konstantní, posuzujeme komplementaritu : $m \cdot x_v = m_0 \cdot x_c$

b) bude-li délka konstantní, posuzujeme komplementaritu : $m \cdot t_c = m_0 \cdot t_w$

c) bude-li hmota konstantní, posuzujeme komplementaritu $x_c \cdot t_c = x_v \cdot t_w$

je-li $t = \text{const.} \rightarrow x \dots \text{klesá} ; m \dots \text{roste}$

je-li $x = \text{const.} \rightarrow t \dots \text{roste} ; m \dots \text{roste}$

je-li $m = \text{const.} \rightarrow t \dots \text{roste} ; x \dots \text{klesá}$

Nesmírně mě to zajímá pane Navrátil (omlouvám se, že jsem nepoužil Váš titul inženýra, ale považuji Vás za přítele a své přátele titulem většinou neoslovuji, nevím proč. O.K. Možná proto, že moc přátel s nějakým titulem nemám:) snad se nebudete zlobit...) i já se tak chovám k příteli...nezlobím se ani náhodou.

Děkuji, Martin. 19.07.2008

Výklad vize 194

(opis z fóra na Aldebaranu a můj pseudodialog)

=====

.....
Laik - Zaslal: so, 11. březen 2006, 22:14

Chtěl bych se zeptat, kolik času naměřím v tomto případě na fotonu, který se rychlostí světla pohybuje ?

.....
Zoe - Zaslal: so, 11. březen 2006, 23:01

Pohyb spojený s fotonem ve vakuu je singulární. Čas v této soustavě vůbec neplyne.

(moje reakce) O.K. ... respektive, poměr intervalů délkových ku časovým je jednotkový ; $c = 1/1 = 0/0 = \text{inf}/\text{inf}$, protože nevíme jak velká je jednotka ; jednotka intervalu délkového ani časového kterou zvolil vesmír, ale stoprocentně víme ten poměr - > je-li jednotkový, pak je to rychlost světla. Znamená to, že z pohledu pozorovatele který má rychlost $v < c$ to znamená, že hmotový pozorovatel má nejednotkové poměry intervalů při svém pohybu vesmírem pohybem rovnoměrným. Znamená to, že „na fotonu“ pozorovatel „neví“ jaké tempo plynutí má čas, on „ví“ že je jednotkové a neví jak je jednotkový interval velký. Znamená to, že když pozorovatel na fotonu si „tam“ postaví soustavu tří os délkových (i tří os časových), pak když z toho fotonu soustava (3+3D vnořená) „odletí“ nerovnoměrným pohybem, tak se začne pootáčet ... a kdesi „od fotonu“ v nějakém „stop-stavu“ ta soustava pak má rychlost nikoliv cééé , ale vééé , $v < c$ a to díky tomu, že interval časový ve jmenovateli je jiný než jednotkový, je delší než jednotkový – v tom stop stavu véé. Ovšem přechod od céé do véé se konal pohybem nerovnoměrným, což znamená „výrobu grav. pole“ a tedy v podstatě i výrobu hmoty-hmotnosti. Jakoby foton co vyletí ze soustavy $c = 1/1$ když ztrácí rychlost, tak „hmotní“ a ztrácet rychlost znamená „pootáčet“ se soustavou tří os časových jinak než se soustavou tří os délkových – je to pojem „křivení“ čp...(z pohledu fotonu). Gravitace a jeho změna je pouze pootáčení soustavy třídimenzionální časové jinak v z h l e d e m ke třídimenzionální soustavě os délkových. Takže tělesa která mají různá véé, mají vzájemně pootočené soustavy buď os časových nebo délkových.

.....
Michal - Zaslal: ne, 12. březen 2006, 10:19

Tohle taky nechápu...

Diskutuje se, zdali má neutrino nulovou klidovou hmotnost či nikoliv. Pokud by ji mělo, muselo by se pohybovat rychlostí světla. a to v jedné ze tří délkových směrů-os... jenže dvě neutrina se pohybují od nás radiálně, a hmotnost nemají protože nemají pootočenou časovou soustavu vůči naší, ale třetí neutrino (mionové) co se pohybuje radiálně od nás, má pootočenou časovou osu v tomto směru a tak hmotnost má...- to je můj názor, který navrhuji a který nikomu nevnucuji a netvrdím že je prokázaný-dokázaný Víím, že jsou

pozorovány přeměny (oscilace) elektronového neutrina na mionové. Jak probíhá může elektronové neutrino vědět, že se má SAMO přeměnit na mionové, když mu nezbývá čas?

.....
Michal - Zaslal: ne, 12. březen 2006, 12:22

Lze na to nazírat i tak, že **z pohledu fotonu se celý náš vesmír smrskl do nekonečně tenké stěny**. Nikoliv z pohledu fotonu, ale z našeho pozorování tj. získaných dat „z fotonu“ o něm vyhodnotíme poznatek, že „by měl“ on pozorovatel vesmír v jedné ose zploštělý, ale vtip je opět v tom pootočení až o 90° ... my dostali informaci pootočenou a vyhodnotili ji jako že taková situace „na fotonu“ je. Ne, není, jen my obdrželi o 90° pootočenou soustavu toho fotonu. On (foton) vnímá čas normálně, jen je celý náš svět pro něj jen nekonečně malým bodem. Ne, foton sám se vesmírem posouvá „proti vesmíru“ do tří směrů délkových i časových (3+3d) jednotkovým poměrem, jenže vesmír, který se vůči němu „zkřivil“ a tedy se v něm v tom důsledku objevila hmota, tělesa, se „rozpíná“ což je pouze to že se osy časové a osy délkové různě pootáčí vůči němu-fotonu což se projevuje onou multizakřiveností čp vesmíru 3+3 dimenzionálního (pole každé má jinou soustavu 3+3 D k sobě navzájem jinak křivých-zvlněných a hmotné elementy také...

Ale popravdě řečeno, matematika teorie relativity neumožňuje zavést soustavu pohybující se rychlostí světla. ?? **Teorie umožňuje všechno, tedy cokoli... např. volit $c = 1/1$ ($c^3 = 1^3 / 1^3$)** Vychází tam pak výraz **něco/0**, což je právě ta singularita. A pokud máme soustavu jen o trošilinku pomalejší, tak se fotony vzhledem k ní pohybují vždy rychlostí světla. A pomalejší soustava může být jen ta, které se pootočí vzájemně různě 3 osy časové i tři osy délkové. Zde na zemi „chod času, tempo odvíjení času“ je do všech tří směrů délkových stejné, čili na všech třech časových osách k sobě kolmých je „ukrajování“ časových intervalů shodné ... objekt Zem putuje vesmírem po časové trajektorii takové, že po spuštění intervalu z trasy na tři osy časové jsou ty intervaly všechny tři stejně velké...jakoby se rastr časových os natáčel k „manévru“ bodu-Zem tak aby stále byly intervaly-složky na třech časových osách stejné. To neplatí o pohybu prostorovém. Bod Zem putuje po délkové klikaté trajektorii a spouštěním projekce na tři osy jsou na každé ose složky-intervaly různé, neb soustava je „nehybná“ ; u času ne, tam se soustava tří os natáčí vůči „cik-cak“ posunu Země po časové klikaté trajektorii aby po projekci na osy byly intervaly stejné – vesmír ve pro pozemského pozorovatele **časově !!! rozpíná stejně sféricky**.

Mimochodem, soustavy pohybující se nadsvětelnou rychlostí nepředstavují matematicky žádný problém. Jen nám budou vycházet imaginární rozměry a částice mohou být ve stejném čase na více místech v prostoru a spousta dalších věcí, které se dost těžko představují.

.....
Michal - Zaslal: ne, 12. březen 2006, 12:54

No ano, jinak by to nemohlo existovat. Když má něco hmotnost 0kg, tak to znamená, že to vůbec není. Nepomůže ani, kdyby se to pohybovalo. Pouze rychlost světla je záchrana. Pak pro hmotnost vychází výraz typu 0*nekonečno, což může být cokoli.

Naopak, co má klidovou hmotnost nenulovou, se zase nikdy rychlostí světla pohybovat nemůže, pak by hmotnost vyšla nekonečná.

Otázka, co pociťuje či nepociťuje foton, patří spíše do filozofie. **Personifikace „pocitů“ do fotonu je možná, proč ne, to je pouze vyjadřovací pomůcka...**Jak už jsem řekl, současná fyzika (teorie relativity) na ni nedokáže odpovědět.

Co mají částice s nulovou a nenulovou klidovou hmotností společné je energie a hybnost. Pokud uvažujeme tyto veličiny, nemáme žádný problém. U fotonu však, když se energie změní, nedojde ke změně rychlosti. U elektronu (např.) se změnou energie souvisí i změna rychlosti.

Co se týká rudého posuvu, to už se dostáváme na kluzkou půdu kvantové mechaniky. Každé částici totiž přísluší jakási "vlna", u které energie částice odpovídá frekvenci vlny a hybnost částice vlnovému číslu vlny. Ty "vlny" či vlnové vlastnosti mají všechny částice, nejenom fotony, ale i elektrony a v principu i kilové závaží má svoji "vlnu". Takže pozorujeme-li rudý posuv (změnu frekvence), pozorujeme vlastně změnu energie fotonů. Stejně by to bylo i u elektronů. Ty by však (protože mají nenulovou klidovou hmotnost) změnily i rychlost.

Zoe - Zaslal: ne, 12. březen 2006, 14:07

Možná i proto, že pokud neutrína oscilují, musí být jejich hmoty nenulové a tudíž se nepohybují rychlostí světla. 😊 **důvodem oscilace je zase jen pootáčení soustav, respektive „vybraných os“ a do úvahy nutno dát i pootáčení dvou „spřažených“ os z těch šesti (tři časových a tři délkových)**

Zoe- Zaslal: ne, 12. březen 2006, 14:13

Ano, dá se to tak říct. Jistě, jeho pohyb po vesmíru, po časoprostoru je „jednotkový“, respektive vesmír, je-li jednotkový, tedy 3+3 dimenze jsou-li k sobě v jednotkovém poměru, pak tato soustava „stojí“ sama vůči sobě, je to v podstatě „teoretický rastr“, který je nehmotný. Všechny ostatní soustavy 3+3 dimenzionální, které k sobě natáčejí některou ze tří dimenzí v nejednotkovém poměru (vůči „zmrazenému-nehybnému“ pozorovateli) tak všechny tyto „křivé stavy“ čp jsou už hmotové, mají chování a charakter hmotový ať už jsou to pole nebo elementární částice. Čím se pohybuješ rychleji, tím tenčí **se ti** ve směru tvého pohybu vesmír jeví.

Pozor : to **se ti** jeví jako pozorovateli vzdálenému v soustavě volené jako pozorovatelná, jemu se jeví, že se to fotonu jeví...jenže pozorovatel dostal z r' testovacího tělesa informace pootočené, čili informace má „vadu“ z pootočení soustavy. I když se nic nemůže pohybovat rychleji než světlo, díky tomuto zkrácení vzdáleností může těleso, pohybující se rychlostí blízkou světlu, přeletět celý vesmír za velmi krátký okamžik vlastního času. Fotonu, pohybujícímu se rychlostí světla, to pak bude trvat dokonce nekonečně krátký okamžik, **nikoliv, nerozlišuješ pozorovatelnou a stavy na testovacím tělese...** neb se mu vesmír jeví jako nekonečně tenká membrána, na níž je ten foton jediným statickým bodem.

Zoe Zaslal: so, 11. březen 2006, 23:01 Pohyb spojený s fotonem ve vakuu je singulární. Čas v této soustavě vůbec neplyne.

Tento výrok je špatně.

Nejprve bychom měli mít na paměti „původ“ fotonu. V podstatě jsou možnosti dvě :

a) foton F(1) mohl vylétnout ze Země, ale neopustil soustavu pozorovatele Zem S(1) a tedy je stále v soustavě Zem. (mohl letět k sondě PIONER a od zrcadla zpět).

b) anebo to mohl být foton F(2) z cizího tělesa, soustava S(2) z kdekoli ve vesmíru - zvolme např. kvasar. Takový foton v naší soustavě Zem S(1) není.

Na Zemi v soustavě S(1) běží čas „nějakým“ tempem. Foton F(1), který vyletí ze Země v té soustavě zůstává, ale „jeho vlastní“ soustava se „po nabytí rychlosti c“ pootočí o 90°, tedy „jeho“ časová osa původně totožná se soustavou Zem S(1) se (a to pro každé těleso co v té soustavě mění rychlost $v \rightarrow c$) pootáčí a tedy pozorovatel Zem-S(1) snímá (z rakety ; z fotonu co letí od nás to nejde „snímat“) údaj o tempu plynutí času >na testovacím tělese< do Soustavy S(1) a zjišťuje S(1) změny plynutí času „na tělese-raketě či fotonu“. A pozorovatel ve své soustavě může prohlašovat, že zjištěných údajů, co dělá čas na tělese, že dilatuje. Takže S(1) zjistí, že čas na fotonu F(1) neběží...v soustavě S(1). Ale v soustavě S(2) toho fotonu F(1), v jeho soustavě vlastní (která se pootočila o 90° od S(1) toho fotonu čas běží, běží ? To nevíme. Anebo víme ? Když se myšlenkově přesuneme jako pozorovatel >na foton< tj. do jeho soustavy s rychlostí c, tak nemůžeme vědět coby S(2) jakou rychlostí se pohybujeme „sami k sobě“, (rovnoměrný pohyb) ke zjištění potřebujeme se poohlédnout po referenční soustavě. **Myslím si já soukromně, že rychlost c je univerzální jednotkový poměr na dimenzích veličin „délka“**

a „čas“. Budeme-li mít vesmír, tedy časoprostor ve stavu před Třeskem, kde není hmota a tudíž neexistuje žádná křivost tohoto časoprostoru, pak v takovém časoprostoru ideálně plochém, bezhmotovém lze volit libovolné intervaly na dimenzích veličin, ale jen „jednotkový poměr“ těchto „udrží“ vesmír plochá a bez hmoty. Nejednotkové poměry jsou rychlosti podsvětelné věé ($v = 0/1 = 1/\infty$) (symbolické výrazy), jednotkové poměry je rychlost jedna céé. ($c = 1/1$) ... a přitom nelze určit volbou a po volbě jak je jednotka veliká, interval jednotky lze volit libovolně veliký, ale poměr mezi nimi musí být jednotkový pro céé. Čili v plochém absolutně nezakřiveném časoprostoru není hmoty a tudíž „se přemísťují“ pouze body a to jednotkovou rychlostí céé, čili body „stojí“, nelze „pohyb bodů“ – jejich posun časoprostorem s ničím porovnat. Rozpínání či smršťování časoprostoru samotného lze stopovat (do průmětny pozorovatele která musí být o řád rozměru-dimenze nižší) jen „srovnáváním-porovnáním“ posunů bodů s intervaly nejednotkovými s intervalem jednotkovým a to i u veličiny čas i veličiny délka. Takový časoprostor ovšem musí být už křivý, zvlněný a tím pádem jsou v něm hmotná tělesa s pohyby ukrajování nejednotkových intervalů na dimenzích. Na fotonu nevíme jakou rychlostí se pohybujeme (vůči prázdnému rastrovému časoprostoru) a jednak nevíme zda nám vůbec plyne čas podle čeho to můžu-já foton zjistit? A když se rozhlédneme „z fotonu“ po okolí zřejmě pozorujeme totéž co Pozemšťan.

Zaměníme-li foton za raketu ($v \rightarrow c$), pak rychlost plynutí času na raketě, v $S(2)$ sleduje soustava $S(1)$ domácího pozorovatele; a domácí pozorovatel referuje (sobě) co se s časem děje „na raketě“, dilataje. Ale v soustavě rakety $S(2)$ se čas nemění, je stejný jako na Zemi když jí raketa opouštěla. Je anebo není to pravda? Raketa si nese také „svou“ vlastní soustavu (totožnou se soustavou základny v okamžiku vypuštění). Jakmile se začne zvyšovat rychlost rakety, tak se začne pootáčet soustava rakety $S(2)$ vůči $S(1)$ a tím pádem pozorovatel $S(1)$ -Zem do své pozorovatelnosti dostává hodnoty dilatované (u času) či kontrahované (u vzdáleností) a také hodnoty proměnnosti

(hmotnosti, $m_0 \rightarrow m$). Ale na raketě nic proměnného ve své soustavě (stále totožné s pozemskou, pouze pootočenou ... tedy tam tempo plynutí času je stejné jako na Zemi) nepozorují. Oni sami vůči sobě se nepootáčeli. Ale...domnívám se, že nelze v domácí pozorovatelnosti $S(1)$ sledovat na testovacím tělese všechny tři relativistické >záležitosti< naráz-souběžně. Tedy zjistit i změnu hmotnosti i dilataci času i kontrakci délek. Mělo by se to pozorovat komplementárně takto:

Při $m \cdot x_v = m_0 \cdot x_c$ platí, že v soustavě pozorovatele (Zem) bude nastaveno **konstantní plynutí času** v jeho soustavě, pak v něm (ve Vesmíru i v té soustavě) pozorovatel bude pozorovat relativistické změny hmotností testovacích těles a kontrakce délek těch těles.

Při $m \cdot t_c = m_0 \cdot t_w$ platí, že v soustavě pozorovatele (Zem) bude nastaveno **konstantní ukrajování délek** při posunu-pohybu vesmírem (což je vlastně rovnoměrný pohyb), pak bude pozorovatel pozorovat relativistické změny hmotností a dilatace (natahování zvětšování intervalu na časové dimenzi) času na těch tělesech

Při $x_c \cdot t_c = x_v \cdot t_w$ platí, že v soustavě pozorovatele (Zem) bude nastaveno **konstantní množství hmoty** ve vesmíru, pak pozorovatel bude pozorovat na testovacích tělesech kontrakce délek i dilatace času ..

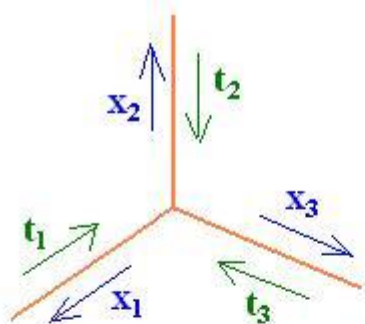
Doposud to byl klasický výklad relativity. Nyní úvahy: Když vyletí ze Země foton, doletí na PIONYR a od zrcadla se odrazí a doletí za 2 hodiny zpět, budeme na něm pozorovat dopplerovský posun spektrálních čar? Proč ne? A budeme na něm pozorovat posun čar když ho pošleme na kvasar a zpět? Proč ano? anebo proč ne? Představme si že vesmír „celý“ vznikl naráz a tak vznikl kvasar i Zem „naráz“ (to že Zem nabrala proměny stavu zatím neuvažujeme)...v podstatě jakobychom si všímaly „vzniku“ soustavy $S(1)$ Zem a soustavy kvasaru $S(2)$. Domnívám se (a jsem přesvědčený o tom), že foton, který vyletí ze Země FZ1 ze soustavy $S(1)$ a doletí na kvasar $S(2)$, tam se odrazí a poletí zpět k Zemi ... a při odrazu FZ1 vyletí jiný foton „kvasarového původu“ FK2, že oba doletí na Zem a že FZ1 nebude vykazovat rudý posuv spektrálních čar a FK2 ano (anebo oba budou ale posuvy budou různé). Proč? Mé vysvětlení je: Foton FZ1 (ke kvasaru a zpět) udržoval svou soustavu pootočenou o 90° , pootočení se neměnilo. A foton FK2 „nabral“ pootočení emitenta-kvasaru vůči Zemi (nějaké z důvodu kosmologických ... o nich výklad později) a k těmto pootočením Zem-kvasar dodal foton své „fotonopootočení o 90° a tak donesl do

pozorovatelný Zem dopplerův posun spektrálních čar kdežto foton FZ1 nikoliv. Proč ? No proto, že FZ1 byl stále v jedné soustavě S(1) (ikdyž si on měnil polohu své vlastní soustavy vůči ...) Kdežto v druhém případě kvasar nebyl v soustavě Zem, měl svou soustavu „nějak potočenou vůči Zemi. Proč ? Vesmír po Třesku se zakřivuje nikoliv z důvodů gravitace od hmoty-těles, ale naopak. (!) Vesmír (časoprostor sám) po Třesku se zakřivuje prvotně dle principu o střídání symetrií s asymetriemi (do rozmanitých křivostí) a tím vyrábí jednak pole a jednak i hmotu z toho časoprostoru samého (v lokálních místech do lokálních vlnobalíčků). Proto mezi kvasarem a Zemí se nachází globální zakřivení časoprostoru... které způsobí to, že foton donese z Periferie vesmíru dopplerovské posuny čas spekter, a ony jsou vlastně projevem potočení soustav emitenta a pozorovatele-Zem. Krásně to ukazuje nový výklad Lorentzovských transformací, které nejsou v podstatě „transformacemi“ jedné soustavy do druhé soustavy, ale „srovnáním“ potočených hodnot snímaných do jedné z nich. „gama člen“ Lorentzovy >transformace< je korekce toho potočení tedy, korekce hodnot „spuštěných z potočené soustavy do soustavy pozorovatele.

Vrátím-li se k tomu jak je to s tím časem „na fotonu“, pak je výklad tento : V soustavě pozorovatele Zem S(1) čas běží „nějakým“ tempem (nevíme jakým, vůči čemu). Vlastně Zem putuje vesmírem „po časové“ dimenzi a ukrajuje na ní intervaly při posunu polohy časové. Podobně jako putuje vesmírem a „po délkové“ dimenzi ukrajuje intervaly při posunu polohy délkové. Tedy bod-Zem putuje po délkové dimenzi a ukrajuje na ní intervaly a putuje po dimenzi časové a ukrajuje na ní intervaly (jak jsou velké, o tom výklad později), které se pak porovnávají a tím vzniká „stav-jev“ , kterému říkáme rychlost $v = x / t$.

Když foton opustí Zem soustavu S(1) potočí svou soustavu o 90° a tím pádem „po spuštění“ a v téže soustavě pozorovatele běží na fotonu čas dokončit po obědě

<http://utf.mff.cuni.cz/popularizace/index.html>

$$v = \frac{x_1}{t_1}$$

$$„?“ = x_1 \cdot t_1$$

$$a = \frac{x_1}{t_1 \cdot k \cdot t_2}$$

Zoe

Zaslal: st, 14. únor 2007, 22:21 Předmět:

citovat

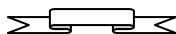
Založen:
30. 08.
2004
Příspěvky:
1485
Bydliště:
Praha

Tomáš Vencel napsal:

Tak to není, časové a délkové transformace nelze oddělit.

Ukaž mi soustavu z níž pohled na můj krychlový budík na stole bude transformován pouze časově a nikoliv tvar(délka, šířka, hloubka) budíku.

Je to např. soustava mionu versus soustava Země. Z hlediska Země se zpomalují vnitřní hodiny v mionu, z hlediska mionu se jakoby krátí vzdálenost mion - Země. V obou případech je výsledek stejný - mion dosáhne povrchu zemského. Že jdou oba dva efekty ruku v ruce je jasné a výše jsem to extra vypíchl (dvě stránky těžké mince) vypíchl.

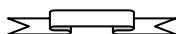

Výklad vize 195

WANG : (citace) „Singularita je jen matematická abstrakce, zanedbávající čas. Nekonečně hustá hmota by se hroutila nekonečně pomalu, takže by každá pravá singularita musela být nutně starší, než náš vesmír. Mezi gravitony a neutrinu je ještě jedna úroveň kompaktifikace

časoprostoru, tvořící Higgsovo pole, ve kterém žijí axiony. Černé díry jsou pravděpodobně hvězdy složené z axionů a neutrin

(reakce) : Singularita...singularita...čeho? Pokud „chce“ matematika „singularizovat“, musí si k tomu vzít artefakt = prostor (tedy 3 dimenze veličiny Délka) a ty „smrští“ do nekonečně malé úsečky-intervalu=etalonu. Jenže my nemáme jen prostor pro singularitu, pro „singularizování“, ale i čas-veličinu (dnes pokládáný za skalár ; já si myslím se se jednou ukáže, že i Čas má dimenze, ale to nechme stranou). Takže to Vaše „zanedbání“ času není až tak správný výrok, nýbrž je to také „singularizování“ toho času, té veličiny, nikoliv jeho zanedbávání. I fyzici připouští, že „za pozorovatelným“ vesmírem se nachází vesmír „obecný“ kterému tedy nechybí časoprostor. Jenže „za hranicí pozorovatelnosti“ klidně může být časoprostor zcela prostý hmoty-látky i prostý pole a tedy jako čp 3+3 dimenzionální, plochý a to jednotkový. Hranice „pozorovatelnosti“ je onou „kuloplochou“ totožnou s tou singularitou (nikoliv matematicky ale...nevím jak bych to řekl...) Od té hranice pozorovatelnosti „dovnitř“ totiž čas „byl spuštěn“...čili nastal nepoměr „rozpínání“ prostoru, vůči „rozpínání“ (nepoměr znamená, nejednotkový poměr x-délky ku t-času). Znamená to, že „za hranicí“ pozorovatelnosti je nekonečný čp a „před“ hranicí pozorovatelnosti je stav vesmíru který „se zcvrkává“ z pohledu „vnějšího“ a naopak „rozpíná-expanduje“ z pohledu „vnitřního“. My pozorujeme „expanzi“ kuloplochy, která je „singularitou“ a „oni“ ve vnějším vesmíru=časoprostoru pozorují, že vše směrem dovnitř „pod kuloplochou“ se zcvrkává...a zcvrkává asymetricky, tedy 3+3 dimenzionální stav čp se kroutí-křiví-vlní. Vlní se do stavů, jimž říkáme pole a vlní se do stavů lokálních jimž říkám vlnobalíčky-elementární částice hmoty. Takže „singularita“ je ve vnějším plochém hmoty prostém čp ($c = 1/1$) kdekoliv...singularita je před Třeskem „kdekoliv“ a „kdykoliv“, protože tam je $c = 1/1 = 0/0 = \text{inf./inf.}$

Výklad vize 196

Re: Re: Re: O interpretaci experimentu:

Autor: **Cerveny** IP: 212.20.71.xxx Datum: 01.09.2008 12:06

// Pokud je řeč o éteru, tak jeho pojetí a la konec 19. století je

pohřbeno pod stovkami experimentů// Pane Peak, můžete nám

prozradit Vaší představu o vakuu? Jak se v ničem může šířit

el.magnetické vlnění, jak se nic může polarizovat, nabíjet,

deformovat (el.staticky, magneticky, gravitačně), jak takové desky

kondenzátoru poznají jak jsou daleko od sebe, když je mezi nimi

bezpřívlastkové "nic", čím je kalibrovaný inerciální pohyb? Jistě namítnete "pole", ale jak to pole pozná, jakou má mít intenzitu, když nemá jak změřit vzdálenost na které se rozprostírá, v ničem není kam "zapíchnout" nivelační tyče... Jak takové pole pozná, že má omezit na intenzitu, protože je dál (dál není jak změřit) od zdroje? Jak se v ničem udržuje konstantní vlnová délka... Jak může nic omezit rychlost šíření světla? A vůbec, kdybyste se vy, teoretičtí vykladači ničeho, zamysleli nad tím, proč a jak je rychlost světla omezená... ale to je holt o něčem jiném, než drilovat vzorečky - ale nic ve zlém, vy vstupujete jako slušný a sečtělý - snad možná nějak stimulovat mozek (chlast, drogy, meditace, katarze...) aby překročil ty nešťasně hranice, sevření vírou v boha (A.E.), dopřát mu svobodu :) Vaše východisko - zjednodušeně, nicméně exaktně: "pole je kalibrováno, determinováno polem" je jen obtížně udržitelné...

[reagovat](#)

Re: Re: Re: Re: O interpretaci experimentu:

Autor: **Stoura** IP: 193.84.32.xxx Datum: 02.09.2008 08:58

Na valnou většinu Vašich "jak?" lze odpovědět "tak, jak to bylo změřeno". Problém je v tom, že jakákoliv rozumná představa vlastností éteru se ukázala v rozporu s experimenty. Proto se od éterové teorie fyzikové odvrátili.

[reagovat](#)

Re: Re: Re: Re: O interpretaci experimentu:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.43.xxx Datum: 02.09.2008 13:07

01 - **červeně reaguji**

//Pokud je řeč o éteru, tak jeho pojetí a la konec 19. století je pohřbeno pod stovkami experimentů// Pane Peaku, můžete nám prozradit Vaší představu o vakuu? Jak se v ničem může šířit el.magnetické vlnění, jak se nic může polarizovat, nabíjet, deformovat (el.staticky, magneticky, gravitačně), **no vidíš Zdenku, to co mluvíš, je „zdravé selské poctivé myšlení“ a záhodno už konečně takové otázky dořešit – pomocí HDV. Vakuum jak se ptáš, je-li prázdné od hmoty-látky, není prázdné od polí = jiná forma hmoty. A podle HDV vakuum i kdyby bylo prázdné od látky i polí je „plné“ samotného časoprostoru a ten není žádné „Nic“, je**

„něco“. Takže odpověď na to jak se šíří elm. vlnění, polarizace atd. ve vakuu je, že ona polarizace, ono libovolné vlnění je samo přímo vlněním těch dvou veličin časoprostorových (v tom vakuu). A do třetice : éter někdo vyslovil, pak ho fyzikové hledali a...a experimenty nenašli. HDV někdo vyslovil a pak ho fyzikové co ?, nehledali, zatím nehledali tuto realitu vesmíru – to je rozdíl mezi éterem a HDV,

[reagovat](#)

Re: Re: Re: Re: O interpretaci experimentu:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.43.xxx Datum: 02.09.2008 13:11

02 - jak takové desky kondenzátoru poznají jak jsou daleko od sebe, když je mezi nimi bezpřívlastkové "nic", čím je kalibrovaný inerciální pohyb? Jistě namítnete "pole", ale jak to pole pozná, jakou má mít intenzitu, když nemá jak změřit vzdálenost na které se rozprostírá, v ničem není kam "zapíchnout" nivelační tyče...to je vadný pohled na věc : ve vlnícím se, křivícím se čp lze stanovit-volit různé soustavy pozorovatele a v té soustavě hodnotit proměny soustavy testovacího tělesa a...a je vyřešena **tvá otázka** Jak takové pole pozná, že má omezit na intenzitě, protože je dál (dál není jak změřit) od zdroje? **pole samo na sobě nic nepozná, ale musí se řídit zákony (jeden ze zákonů je : neustálé střídání symetrií s asymetriemi...; proto se ptej kde se vzaly ve vesmíru zákony ?** Jak se v ničem udržuje konstantní vlnová délka... Jak může nic omezit rychlost šíření světla? **vakuum není „nic“ je plné časoprostoru**

[reagovat](#)

Re: Re: Re: Re: Re: O interpretaci experimentu:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.43.xxx Datum: 02.09.2008 13:15

03 - A vůbec, kdybyste se vy, teoretičtí vykladači ničeho, zamysleli nad tím, proč a jak je rychlost světla omezená... **není omezená, je „volená-určená“ vesmírem jako „stav“ : je-li čp ve stavu naprosté totální nekřivosti dimenzí časoprostorových, tak v takovém stavu „nastane“ jednotkový poměr intervalů na dimenzích tak, že zvolíš-li libovolný interval na délkové dimenzi, pak musíš přizpůsobit volbu intervalu na časové dimenzi tak aby jejich poměr byl jednotkový tedy $c = 1/1$ a...a tento poměr pak je zákonem pro plochý nekřivý časoprostor. Křivý nastane**

když jeden z těchto jednotkových intervalů se znění na
nejednotkový...pak nastanou dvě možnosti pro dva vesmíry :
náš kde vládne $v < c$..., a jiný-tachyonový vesmír (který se Big
Bangem nerealizoval) kde vládne $v > c$ ale to je holt o něčem
jiném, než drilovat vzorečky - ale nic ve zlém, vy vstupujete jako
slušný a sečtělý - snad možná nějak stimulovat mozek (chlast,
drogy, meditace, katarze...) aby překročil ty nešťasně hranice,
sevření vírou v boha (A.E.), dopřát mu svobodu :)

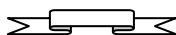
[reagovat](#)

Re: Re: Re: Re: O interpretaci experimentu:

Autor: **Navrátil Josef** IP: 89.102.43.xxx Datum: 02.09.2008 13:37

Zdenku, pochop už konečně tu nádheru vize HDV : Totálně
nekřivý stav čp (např. 3+3 dimenzionální stav) je plochý, a je
prost hmoty i polí. (takový se nachází před big-bangem). V
takovém stavu je jednotkový poměr intervalů na dimenzích dvou
veličin 1/1 ...; což znamená, že zvolíš-li interval na dimenzi
délkové, musíš mu přizpůsobit volbu intervalu na dimenzi časové
tak, aby se čp „nekřivil“, čili aby platilo 1/1. A tento poměr si nazvi
cééčkem, $1/1 = c...$; bude to stav poměrů intervalů, které ponese
foton, čili částice nemající hmotnost. Všechno co má hmotnost
pak má (pro pohyb) poměr $v < c$. To znamená, že big-bang je
předělem-skokem z jednoho stavu čp = plochého jednotkového (
před Třeskem) do stavu čp=křivého, nejednotkového tj. vlnícího
se-křivícího se (po Třesku) ; málo zvlněného (vzniknou tím
stavy = pole) a do bizarních možností se kroutícího, vlnícího čp,
což budou lokální útvary toho čp jakožto „vlnobalíčky“ z
čp...=elementární částice, které najednou se budou chovat-
projevovat „hmotově“. Čili když se po big-bangu začne čp vlnit-
křivit (nastane nejednotkový poměr intervalů na dimenzích ...a to
je i důvod „rozběhnutí se chodu času) je to jev-projev vzniku
hmoty (pole = málo křivé stavy) (částice hmotové = hodně křivé
stavy = vlnobalíčky) vše vyrobeno z toho čp
multidimenzionálního, kde i ty nové dimenze přibývají po Třesku
„samy“ vlivem zákona o střídání symetrií s asymetriemi (n-
dimenzí je ukryto ve hmotě ; ve „volném“ čp je možné, aby bylo
jen 3+3 dimenzí, další dimenze jsou už „schovány“ ve hmotě)

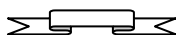
...atd. Zdenku.

Výklad vize 197

Hmota nevzniká z ničeho, hmota je důsledkem křivení čp ; je následkem křivení čp ; je dílem křivení čp ; je stavem křivého čp...; je realizací toho křivení čp ...hmota je výrobek z čp a to křivením čp do lokálních útvarů vlnobalíčků, které se pak proplétají, nabalují, multiplikují, svazují, zesložit'ují do vyšších komplikovanějších celků-útvárů, muli-vlnoútvárů a tak každý vlnobalíček vytvořený-vyrobený z čp má jiný tvar a tedy tím má ty „vlastnosti“...; stavy křivosti „se projevují“ vlastnostmi toho vlnobalíčku a tedy té hmoty (dokonce i hmotnost je vlastnost jisté křivosti).

Plochý čp je takový, který vykazuje jednotkové poměry intervalů na svých dimenzích dvou základních veličin. Když vezmete jednotkový interval délkový, pak jednotkový interval časový je takový, který se dá napsat pomocí rychlosti světla $c = 1/1$. Ostatní poměry jiných intervalů jsou poměry nejednotkové $v < c$ a tyto poměry plynou už z křivosti čp.

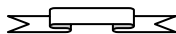
Výklad vize 198

Odpovídám ANONu [13.5.08 - 18:34] modrými vsuvkami

Mám na tohle fórum dotaz, jestli je reálná představa transhumanistu udržet život jedince věčně. Představa má původ v lidech, ale co udělá s námi vesmír sám, to neovlivní naše představa. Svou představou nemůžeme libovolně měnit ve vesmíru už hotovou genezi hmotných struktur až k bílkovinám. Vesmír podle nějakého klíče už od Velkého Třesku postupoval při zesložit'ování hmotových struktur od první fotonové polévky až ke dnešku kdy vesmír vyrábí složité bílkoviny a jejich vazebně propletené prokombinace. Transhumanisti podle mně svoji přílišnou orientací na materialismus dělají chybu, příroda se mi nezdá "neživá". Vesmír sám „neví“ co to je „živé“ a co „neživé“. Vesmír pouze „vyrábí“ posloupnost stavů (stále složitějších stavů) ; čili na vrcholu pyramidy vždy stojí „novinky“ geneze a „pod nimi“ je ona řada-posloupnost stavů hmotových, které se už nevyvíjí, ale „klonují-reprodukuje“ se...a že ony stavy jsou pak svým charakterem a projevem „živé“ to vesmír „neví“. Ale 100% obnova binární informace při dostatečném odstupu od šumu se snad dá přijmout, a to by znamenalo trvale zachovat funkčnost umělého organismu. Vývojová posloupnost hmotových stavů není jen „prvková řada“, či řada jako taková, je to bohatý strom spletených postupů, (viz mé vyličení v hale s dominovými kostkami), které si příroda „volí“ v mantinelech možností od Třesku až ke dnešku a ...a mnohé vývojové „klony“ už nelze změnit, nelze tu posloupnost-v té posloupnosti „zrealizované“ mazat a přetvářet ... to lze jen na vrcholu té pyramidy „časově dopředu“. Na konci posloupnosti lze přírodě vzít její volby postupů a dodat postupy (v mantinelech možností) inteligentně navržené. (např. : příroda by sama vymyslela streptomycin, ale nevíme za jak dlouho a kdy v „její vývojové volbě, tvorbě“ , my jsme do jejího vývoje zasáhli a předběhli přírodu a tuto kombinaci vyrobili „inteligentním zásahem“. Neznám MEKKovu teorii DV ale jestli je podstatou binární, tak by měla co k tomu říct. Binární je, ale pozor : Je možné i to, že ony dvě veličiny Délka (pro prostor) a Čas (pro časor) se směrem k „vesmírné nule“ (a ta je až za Velkým Třeskem) sjednotí do Velveličiny, že tedy Délka a Čas jsou jen dvěma stranami jedné mince. Je-li to tak, že „se může“ jedna Velveličina dělit na dvě veličiny, pak tyto zase se mohou „dělit“ (naopak balíčkovat) čili mohou kombinačně vytvářet společné útvary a my lidé jim říkáme „elementární částice hmoty“ (kvarky, leptony), neb ony už mají vlastnosti a jednou z vlastností je „hmotnost“... znamená to , že „dělení“ veličin je v postatě né dělení ale „kombinování-balíčkování“ vzájemné a tím se vyrábí „stavy“ (fyzikální pole a vlnobalíčky-elementy)... , strom posloupnosti se větví. Podle toho co lidi odjakživa trápí by trvalá existence byla asi nejgrandióznější teorie, Trvalá existence= život neexistuje u žádného živočicha, proč by najednou měla

trvat u člověka ? Kyselina sírová je od jejího vzniku po Třesku v roce XY stále klonem – žije věčně „ve svém stavu“ ale mění svou polohu a stárí a možná ještě něco... další složitější hmotové útvary pak jsou také klony ale více proměnné geneticky, náchylné na proměnu genetickou. Kyselina sírová je na genetickou proměnu strašně málo náchylná ale bílkoviny (současný nejsložitější stav hmotový) jsou velmi náchylné na proměnu tedy i na smrt... i když je spousta jinejch, co by zase všechny nejradši zrušili.

[dále podobné úvahy vize č. 186, nebo č. 178 a jiné](#)

Výklad vize 199

ANON z[15.5.08 - 00:23] : Anone, jednou si udělám víc času a napíši obsáhle o tom jak si představuji genezi hmoty od Třesku. Nyní jen poznámku k tomu co si řekl :

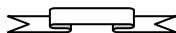
a) Mám na tohle fórum dotaz, jestli je reálná představa transhumanistu udržet život jedince věčně....atd.“

b) Lidi jak uvádíš usilují pozměnit vývoj mnoha směrů, taky v oblasti umělé inteligence a umělého života. Není důkaz, že něco takového nejde,...atd.

Vidím, že bys rád změnil délku života. Já si myslím, že důvodem pro to že to nejde, je už „hotová genetická posloupnost“ taková jsou vesmír v každém kroku změny od Třesku volil. Prostě v této posloupnosti lze měnit (zaměnit) jen některé odnože, sekvence, či slepé větvičky ale nikoliv „zásadní stav“ na hlavní posloupnosti (už hotové geneze) . Např. ryby mají kosti (kostru), lidi mají kosti (kostru), tato kost je „vymyšlena“ vesmírem na „logice“ vápníku i u těch ryb i u toho člověka. Proč volil vesmír právě vápník, to je dlouhá řeč to až příště, ale důvody měl...a nyní ty bys chtěl tento genetický „prvek“ (pozor : chemický prvek je něco jiného než genetický prvek – nezaměňovat) vyměnit za jiný ? např. za železo ? pak by byly od ryb všichni živočichové s kostrou na bázi železa a ne vápníku...že ? myslíš že by to šlo ? Ty v řeči naznačuješ, že lidská inteligence umí manipulovat s biologickými látkami i umělohmotnými látkami a vytvářet „novotvary“ a „novolátky“ (léky aj). Ano. To není zasahování do genetického stromu už hotového vývoje. Nový lék – strašně složitý chemický vzoreček je jaksi „splácaný multivitamin“ z už hotových segmentů, které vesmír generoval, je to jejich „prokombinování“ to není zásah do hlavního stromu vývoje hmoty až k bílkovinám a lidem. Zásah do genetického „řetězce“ je např. klonování oveček (tam se něco „uřeže“ anebo „vsune“ atd.....) tady by mohla lidská inteligence vyrábět „nového člověka“ s jinou délkou života, ale rozhodně ne nesmrtelného...i ten „klonovaný“ člověk musí mít kostru na bázi vápníku. Ono by šlo experimentovat a v těch klonech měnit cokoli, např. vymýšlet 4 oči, nebo ústa i ze zadu hlavy, byly by tedy dvoje ústa....atd, čili bychom té přírodě „pomáhali“ prodlužovat onen genetický řetězec, jenže....jenže by to byl řetězec jiný než by volila příroda sama a ta volí...volí podle čeho ? když se dře dopředu s realizací postupových kroků stále složitější a složitější hmotou ? To nevíme !! To bude jednou úkolem vědy vypátrat podle jakého klíče vesmír volí novotvary do genetického stromu...protože i vesmír má možnost volby, má mantinely, ale v nich mnoho možností (mutace atd.) a proč volí „tak-a-tak“ to nevíme, proč z ryb se vyvinuli obojživelníci a proč je 7 druhů opic, a proč je 50 druhů kočkovitých atd. ale všechny mají 4 končetiny od jisté doby a to už příroda nemění a měnit nebude (ve své volbě) lidi to mohou naklonovat – 6 rukou....ale příroda má nějaká vodítka „co smí a co ne“. Léky jsou inteligencí vymyšlené hmotové novolátky, které příroda doposud sama nevyrobila. Proč ? protože ona realizuje genetickou košatou posloupnost „nejúspornější“ tedy ona některé možnosti v mantinelech „nebere a nepoužije“ jsou do stromu geneze nadbytečné. Ona příroda „nemůže“ zabudovat léky „do člověka“ ani do přírody pozemské. Ona buduje člověka-systémově a tedy i jeho „nemoci-nepovedenosti“ a ona sice ví, že by mohla pro zrealizovanou novou nemoc někde v buši udělat lék ve stromě či trávě, ale to už nejde se vracet do minulosti a měnit v té posloupnosti něco co by tím lékem bylo.atd.

Dál už nepovídám, rozkecal bych se a bylo by to na 5 stran a přitom by to bylo moc, moc neurovnaného

plácání ...to je nutné nejdříve abych si takovou řeč připravil, našel vhodná slovíčka a to je práce na mnoho dní. Ale povídat si o tom můžeme ikdyby to byly vesměs bláboly z důvodů „broušení myšlení“.

Výklad vize 200

Jsem člověk polemický a tak dám svou úvahu : Všichni kdož si mají představit, že se vesmír rozpíná, si to rozpínání čp představí „do koule“. Jenže z naší soustavy ztotožněné se Zemí POZORUJEME že sférická periferie lůvanců galaxií se na té Periferii pohybuje téměř rychlostí světla a to od nás. Znamená to, že i pozorovatel z Periferie pozorovatelného vesmíru „nás-Zem“ pozoruje jak my se od něj vzdalujeme téměř rychlostí světla. A foton, který pozoruje tu Periferii nepozoruje vůbec žádnou rychlost vzdalování Periferie, je shodná s jeho rychlostí. Podivné, že ? Jenže cokoliv je to jinak : cokoliv je ten čp opravdu plochý, nekonečný (není-li v něm pole a látka ...a takový je před big-bangem) a pokud se začne „křivit“ (po Třesku), pak to ovšem nebude „pouze do koule“...nebo „paraboloidu“ pro gravitační pole...nebo do dalších geometrických útvarů pro jiná pole a vlnění...a nakonec vlnobalíčky pro elem. částice. Čp se po Třesku křiví do různých geometrií a my to můžeme kvalifikovat i tak, že Periferie vesmíru se nerozpíná cééčkem, (zvolíme cééčko jako jednotkový poměr pro stav plochý-nekřivý), ale všude „vevnitř“ stavu vesmíru po Třesku, kde ke křivení došlo-dochází to křivení čp se dá charakterizovat jako nikoliv rozpínání, ale jako „zcvrkávání“ čp (respektive objektů v něm)...tedy čp, který se křivý-vlní se musí jevit jako „zcvrkávání“ je-li $c = 1/1$ tedy je-li nekřivý čp charakterizován stavem $c = 1/1$ ($c^3 = 1^3/1^3$)...vše co má hmotnost se „balíčkuje“ a tedy i nabírá na sebe pohyb menší než céé, čili se z pohledu pozorovatele na Periferii zcvrkává. Vše co má menší rychlost než céé to hmotní...a současně pro ten objekt se rozbíhá čas.